

Posłuchaj

()

Niegdyś w pierwszą Niedzielę Września.

(Święto to ustanowione zostało około roku Pańskiego tysiąc sześćset dziesiątego).

LEKCYA (z drugiej księgi Mojżesza rozdział 23, wiersz 20—23).

Te słowa mówi Pan Bóg: Oto ja poślę Anioła Mego któryby szedł przed tobą, i strzegł na drodze i wyprowadził cię na miejsce, którem nagotował. Szanuj go i słuchaj głosu jego, ani go lekce poważaj: boć nie opuści, kiedy zgrzeszysz, i jest imię Moje w nim. A jeśli usłuchasz głosu jego, a uczynisz wszystko co mówię, nieprzyjacielem będę nieprzyjaciołom twoim i utrapię, którzy cię trapią i pójdzie Anioł Mój przed tobą.

EWANGELIA (u świętego Mateusza rozdział osiemnasty, wiersz 1—10).

Wonczas przyszli do Jezusa uczniowie, mówiąc: Kto mniemasz większym jest w Królestwie niebieskiem? A Jezus, wezwawszy dziecię, postawił w pośrodku nich i rzekł: Zaprawdę, powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie się jako małe dziatki, nie wejdziecie do Królestwa niebieskiego. Kto się tedy uniży jako to dzieciątko, ten jest większy w Królestwie niebieskiem. A ktoby przyjął jedno dzieciątko takowe w Imię Moje, Mnie przyjmie. A ktoby zgorszył jednego z tych małych, którzy we Mnie wierzą, lepiej mu, aby zawiązano kamień młyński u szyi jego i zatopiono go w głębokości morskiej. Biada światu dla zgorszenia! Albowiem muszą przyjść zgorszenia: a wszakże biada człowiekowi onemu, przez którego zgorszenie przychodzi. A jeśli ręka twoja, albo noga twoja gorszy cię, odetnij ją i rzuć od siebie. Lepiej tobie ułomnym albo chromym wejść do żywota, niźli mając dwie ręce lub nogi, być wrzuconym w ogień wieczny. A jeśli oko twoje gorszy cię, wyłup je i rzuć od siebie. Lepiej tobiej z jednem okiem wejść do żywota, niż dwoje oczu mając, być wrzuconym do piekła ognistego. Patrzcież, abyście nie wzgardzili jednym z tych małych, albowiem wam powiadam, że Aniołowie ich w Niebie zawsze widzą oblicze Ojca Mego, który jest w Niebiesiech.

Kościół katolicki obchodzi corocznie radosną uroczystość świętych Aniołów Stróży, w której winniśmy brać serdeczny udział.

W sprawie Aniołów dowiadujemy się z Pisma świętego, że liczba ich jest daleko znaczniejszą, aniżeli się domyślamy, i że pod

względem sił, piękności i doskonałości dzielą się oni na dziewięć chórów czyli stopni, tak jak duchowieństwo Kościoła katolickiego na okręgu ziemskim na dziewięć stopni się dzieli, począwszy od prostego kapłana aż do Papieża.

Zastępy one niebieskie i chóry duchów pozostają według rozporządzenia wszechmocnego Stwórcy w stosunku przyjaznym i przychylnym do nas ludzi. Paweł święty (Hebrajczyków 1, 14), powiada: „Izali wszyscy nie są duchowie usługujący, na posługę posłani do tych, którzy dziedzictwo zbawienia wziąć mają?“ Tę naukę Apostoła, że Bóg nie tylko z najniższego chóru, ale i z wyższych stopni Aniołów zsyła na świat na dobro ludzi, stwierdzają liczne przykłady Pisma świętego. Czytamy na przykład w Biblii o wyższego rzędu Aniele z mieczem płomienistym, który strzeże wejścia do Raju, aby grzesznik człowiek nie używał już rozkoszy Raju ziemskiego, ale natomiast niebieskiego. Mówi oprócz tego Pismo święte, że Anioł Serafin oczyścił Prorokowi Izajaszowi usta żarzącym węglem. Rafał, który towarzyszył tak troskliwie młodemu Tobiaszowi w czasie jego wędrówki, był jednym z siedmiu Aniołów, stojących przed majestatem Bożym; Gabryel znowu, co przyniósł Najśw. Maryi Pannie pozdrowienie Niebios, był jednym z Aniołów najwyższego rzędu. Zaiste więc, jeżeli Bóg, który nie pożałował ofiary jednorodzonego Syna, lecz zesłał Go na świat dla nas ludzi i na zbawienie nasze, jakżeby ten Bóg miał powstrzymać Swe sługi od wzięcia udziału w ocaleniu ludzkości? Ciesz się przeto, duszo chrześcijańska, że wszyscy Aniołowie Niebios są gotowi biedz ci na pomoc i czekają na skinienie Ojca Przedwiecznego, miłującego cię szczerze!

Że każdy człowiek ma od chwili urodzenia Anioła opiekuńczego, tego uczą jednozgodnie wszyscy Ojcowie Kościoła i katechizm rzymski. Na mocy Pisma świętego powstała natomiast wątpliwość, czy człowiek osobny ma tylko jednego lub też kilku Aniołów Stróży. Na pytanie to odpowiadają zwykle, iż każdy człowiek z pojedyncza miewa tylko jednego Anioła Stróża z

urzędu i szczególnego Boskiego polecenia; wskutek rozkazu Boga wspiera go jednak kilku Aniołów, jak to poświadcza Psalmista Pański: „Albowiem Aniołom Swoim rozkazał o tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich.“ (Psalm 90, 11). A Pan Jezus mówi: Powiadam wam, że tak będzie radość w Niebie nad jednym grzesznikiem pokutę czyniącym.“ (Łukasz 15, 7). Oprócz tego uczą święci Doktorowie i święty Tomasz, że Papieżów, Biskupów, Królów i innych wysokich dostojników wspiera oprócz Anioła, danego im od urodzenia, z dniem objęcia urzędowania jeszcze drugi Anioł wyższego rzędu.

Kilku zaś Ojców Kościoła dzieli to przekonanie, że każdy kraj, każdy naród, każdy nawet Kościół ma swego Anioła Stróża. Kościół katolicki czci swego Anioła Stróża w Archaniele Michale, który według świadectwa Proroka Daniela już był Opiekunem bóżnicy.

Trojaką jest pomoc, jaką otrzymujemy od Aniołów Stróży:

1) Modlą się za nas. I tak mówił Rafał do Tobiasza: „Gdyś się modlił z płaczem, i pogrzebałeś umarłe, jam ofiarował twoją modlitwę Panu.“ (Tobiasza 12, 12). Ręce Aniołów zanoszą kadzidło modłów naszych przed tron Najwyższego, nie dlatego, jakoby Bóg bez posługi Aniołów o naszych modłach nie wiedział, lecz ażeby nasze błagalne prośby połączone z ich modłami milszemi mu były. Podczas Mszy świętej mówi kapłan: „Pozwól tę Ofiarę rękoma Anioła świętego zanieść przed Swój wzniosły ołtarz i oblicze Swego majestatu Boskiego“, a mówi to dlatego, aby ta ofiara była Panu nad pany tem milszą.

2) Napominają nas do dobrego. Aniołowie napominali setnika Korneliusza, ażeby przywołał do siebie świętego Piotra, który go miał uczyć wiary i przywieść na drogę zbawienia. Anioł oswobodził Apostołów z więzienia w Jerozolimie i zachęcił ich do

sumiennego pełnienia powinności swego urzędu, mówiąc: „Idźcież, a stanąwszy powiadajcie ludowi w kościele wszystkie słowa żywota tego.“ (Dzieje Apostolskie 5, 20). Święty Paweł wyraźnie powiada, że Aniołowie dodani nam są do boku w tym celu, aby nam służyli i abyśmy za ich pomocą osiągnęli wieczne zbawienie. Sam nawet Pan Jezus pozwolił Aniołowi dodać Sobie siły w Getsemane, aby mógł spełnić kielich cierpienia. Aniołowie oddają nam tę ważną przysługę tym sposobem, że oświecają nasz rozum, wzruszają serce i wolę naszą kierują ku dobremu. Jeśli się więc zapytamy: „Jakże może Anioł wywierać wpływ na rozum i wolę naszą“, to winniśmy spamiętać sobie następującą odpowiedź: Jeśli nawet zewnętrzne i martwe przedmioty, jak np. obraz lub książka, mogą podziałać na myśli i życzenia nasze, czemużby Aniołowie nie mieli w nas wywołać takich wrażeń.

3) Aniołowie bronią ciała i duszy naszej. Uznając siłę i skuteczność tej obrony we wszystkich położeniach i stosunkach życia, woła Psalmista Pański: „Nie przystąpi do ciebie złe, i nie przybliży się bicz do przybytku twego. Albowiem Aniołom Swoim rozkazał tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na ręku będą cię nosić, byś snać nie obraził o kamień nogi twojej.“ (Psalm 90, 10—12). Gdy przyszła godzina kary Bożej na Sodomę, a deszcz ognisty z Nieba padać począł, Aniołowie naglili Lota do pośpiechu: „Wstań, weźmij żonę twoją i dwie córki, które masz, abyś i ty pospołu nie zginął we złości miasta.“ (Księga Rodzaju 19, 15). A gdy się ociągał, pochwycili go za ramię i wyprowadzili; tak mocno się troszczyli o życie jego. Bogobojna Judyta, słynna pogromczyni Holofernesa, zaręczała współziomkom: „A żywie sam Pan, że mię strzegł Anioł Jego, i stąd idącą, i tam mieszkającą, i stamtąd się wracającą.“ (Judyty 13, 20). Młody Tobiasz, przejęty wdzięcznością względem Anioła opiekuńczego, zasięga rady rodzica w tych słowach: „Ojcze, co mu za zapłatę damy, albo co może być godnego dobrodziejstw jego? Mnie prowadził i przyprowadził zdrowego, pieniądze od Gabela on odebrał, żonę on mi zjednał, i czarta

od niej on zahamował, radość rodzicom jej uczynił, mnie samego od pożarcia ryby wybawił, tobie też uczynił, że widzisz światłość niebieską, i wszego dobra jesteśmy napełnieni przezeń. Cóż mu za to możemy dać słusznego?“ (Tobiasza 12, 2. 3).

Nauka moralna.

Na pytanie młodego Tobiasza, które mu dyktowało poczucie obowiązujące go wobec Anioła Stróża, odpowiada Kościół święty przez usta świętego Bernarda:

1) Winniśmy cześć przynależną tak wzniosłym istotom, które przewyższają wszystkich śmiertelnych mądrością, dzierżą wszystkie dary Ducha świętego i posiadają wszystkie cnoty i szczęście wiekuiste. Uważajmy w nich nie tylko stworzenia godne czci i cieszące się łaską Bożą, ale zarazem wysłańców Ojca niebieskiego i wyobrazicieli Jego miłosierdzia i troskliwości o dobro nasze cielesne i duchowe.

2) Winniśmy im wdzięczność. Dobrodziejstwa, któremi nas darzyli od dnia urodzenia naszego, potęga ich wstawiania się za nami do Boga mądrość ich przestróg i napomnień, a nadto ich gotowość pomocy jest tak wielką, że trudno nam odgadnąć, jak im się za to wszystko odwdzięczyć należy. Ubóstwo nasze starczy nam tylko na okazanie im słowami wdzięczności, na wysławianie szczęścia, jakiego doznają w Niebie, na podziwianie gotowości, z jaką nam czynią tak rozliczne przysługi, z

których nie zawsze korzystamy na uświęcenie żywota naszego.

3) Nasze zaufanie do Aniołów Stróży winno być bezwarunkowe. Z jednej strony są oni pohopni i skłonni do opiekowania się nami, ale z drugiej są sługami Boga, poddanymi Jego świętej woli i gotowymi pełnić Jego rozkazy. Wolą Boga jest, abyśmy Go błagali o Jego świętą łaskę i prosili Aniołów Stróży o łaskawe ich pośrednictwo. Gdyby nam udzielali opieki i pomocy bez prośby naszej, nie świadczyliby nam dobrodziejstwa, lecz narzucaliby nam się wbrew woli naszej. Słusznie przeto mówi święty Bernard: „Jeśli was nawiedzać będzie pokusa albo utrapienie, proście o pomoc tego, który was strzeże, który jest waszym przewodnikiem, który wam nie odmawia swej pomocy w cierpieniu.“ Aby nas do takiego zaufania zachęcić, Ojciec święty Pius VII przeznaczył sto dni odpustu dla tych, którzy z nabożeństwem odmówią następującą

Modlitwę.

Aniele Boży, Stróżu mój, mnie Tobie z dobroci Boskiej poleconego strzeż, rządź i kieruj. Amen.

Modlitwa powyższa zapewnia odpust każdemu, który tę modlitewkę przez cały rok co dzień rano i wieczór odmawia. Odpust ten może być również ofiarowany za dusze pozostające w czyśćcu.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related